

РЕШЕНИЕ

№ П – 56 -

гр. София, 16.02.2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, П ГО, 56 с-в, в открито съдебно заседание на втори февруари две хиляди и петнадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: НЕЛИ МАРИНОВА

при участието на секретаря А. Иванова, като разгледа докладваното от съдия Маринова гр. д. № 61234 по описа на СРС за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл.225, ал.1 КТ.

Ищецът – Емил Иванов Хорозов, с адрес: гр. София, ж. к. Люлин, бл.222, вх.Ж, ет.5, ап.109, твърди, че е работил по безсрочно трудово правоотношение с ответника – Софийски университет „Св. Климент Охридски“, считано от 09.01.2006г., на длъжността „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения при СУ. Поддържа, че през 2004г. е бил избран за член – кореспондент на БАН, за което е издадено удостоверение с изх. № 74 – 02 – 893/16.10.2014г. на председателя на БАН. Твърди, че със заповед № РД 22 – 4298/13.08.2014г., издадена от ректора на СУ „Св. Климент Охридски“, е прекратено трудовото му правоотношение с ответника на основание чл.328, ал.1, т.10 КТ – поради навършване на 65 – годишна възраст, считано от 01.10.2014г. Твърди, че размерът на brutното му трудово възнаграждение за последен пълен отработен месец преди уволнението му – м.09.2014г. е 1840.02 лв., както и че по силата на сключен допълнителен трудов договор с Института по математика и информатика към БАН получава трудово възнаграждение в размер на 100 лв. Поддържа, че уволнението му е незаконно, тъй като при прекратяването на трудовото му правоотношение не е взето предвид обстоятелството, че е член – кореспондент на БАН, и следва да намери приложение специалният закон - чл.8, ал.1 ЗБАН, според който академиците и член – кореспондентите могат да работят на щатна длъжност до навършване на 70 – годишна възраст. Твърди, че доколкото няма навършени 70 години, то трудовият му договор не може да бъде прекратен едностранно от работодателя на посоченото в заповедта основание. Исква се от съда да бъде признато за незаконно и отменено уволнението на ищеца, извършено със заповед № РД 22 – 4298/13.08.2014г., издадена от ректора на СУ „Св. Климент Охридски“, да бъде възстановен ищеца на заеманата до уволнението му длъжност - „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения при СУ, както и да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата в размер на 10440.12 лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останал без работа поради незаконно уволнение за периода от 01.10.2014г. до 01.04.2015г. (след приспадане на възнаграждението от 100 лв., което получава по допълнителен трудов договор), респ. алтернативно, ако след завеждане на иска ищецът започне работа – разликата в заплатите съгласно чл.225, ал.2 КТ. Претендира разноски.

Ответникът – Софийски университет „Св. Климент Охридски“ твърди, че уволнението на ищеца на посоченото в заповедта основание - чл.328, ал.1, т.10 КТ е законно, тъй като са налице предвидените в закона елементи от фактическия му състав

– навършена 65 – годишна възраст и научно звание „професор“. Поддържа, че ищецът не го е уведомил, че от 2004г. е „член - кореспондент“ на БАН.

Съдът, след като взе превид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

С оглед становището на ответника и на основание чл.153 ГПК безспорни и ненуждаещи се от доказване са следните обстоятелства – че трудовото правоотношение между страните е имало безсрочен характер; че ищецът е работил като хабилитиран преподавател - „професор“; че към датата на прекратяване на процесното трудово правоотношение – 01.10.2014г. ищецът има навършени 65 години; че през 2004г. ищецът е избран за член – кореспондент на БАН; че размерът на brutното трудово възнаграждение на ищеца за последен пълен отработен месец, предхождащ датата на уволнението му, е 1840.02 лв.; че по допълнителен трудов договор с Института по математика и информатика към БАН ищецът получава трудово възнаграждение в размер на 100 лв. на месец;

Видно от т.2 по протокол N 10/07.05.2014г. от проведено заседание на Академическия съвет на СУ „Св. Климент Охридски“ е взето решение да не бъде продължено трудовото правоотношение с проф. д. м. н. Емил Иванов Хорозов от Факултета по математика и информатика.

Със заповед N РД 22 – 4298/13.08.2014г., издадена от ректора на СУ „Св. Климент Охридски“, на основание чл.328, ал.1, т.10 КТ – навършване на 65 – годишна възраст, е прекратено трудовото правоотношение с Емил Иванов Хорозов, назначен на длъжността „професор“ в катедра „Диференциални уравнения“ към Факултет по математика и информатика, считано от 01.10.2014г.

От извършената от съда в открито съдебно заседание на 02.02.2015г. констатация от оригинала на трудовата книжка на ищеца – стр. 13 – 17 се установи, че след прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца с ответника липсва вписване на последващо трудово правоотношение.

От представените по делото разпечатка от сайта на СУ (стр. 183 – 184 от делото) и обявление от 2012г. от сайта на СУ (стр. 185 от делото) е видно, че ищецът фигурира с научното звание „член – кореспондент“ в списъка на преподавателите в катедра „Диференциални уравнения“ към СУ.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ:

По делото не се спори между страните, че между ищеца и ответника е било налице безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищецът е бил назначен на длъжността „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения при СУ „Св. Климент Охридски“.

Със заповед N РД 22 – 4298/13.08.2014г., издадена от ректора на СУ „Св. Климент Охридски“, е прекратено трудовото правоотношение с Емил Иванов Хорозов, заемащ длъжността „професор“ в катедра „Диференциални уравнения“ към Факултет по математика и информатика, считано от 01.10.2014г., на основание чл.328, ал.1, т.10 КТ – навършване на 65 – годишна възраст.

Твърденията в исковата молба за незаконност на уволнението, в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес, са свързани с това, че при прекратяването на трудовото му правоотношение не е взето предвид обстоятелството, че ищецът е член – кореспондент на БАН, и че следва да намери приложение специалният закон - чл.8, ал.1 ЗБАН, според който академиците и член – кореспондентите могат да работят на щатна длъжност до навършване на 70 – годишна възраст, а доколкото ищецът няма навършени 70 години, то трудовият му договор не може да бъде прекратен едностранно от работодателя на посоченото в заповедта основание – чл.328, ал.1, т.10 КТ.

На основание чл.153 ГПК по делото е признато за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищецът е работил по безсрочно трудово правоотношение при ответника като хабилитиран преподавател - „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения; че през 2004г. ищецът е избран за член – кореспондент на БАН, както и че към датата на прекратяване на процесното трудово правоотношение – 01.10.2014г. ищецът има навършени 65 години.

Съгласно разпоредбата на чл.328, ал.1, т.10 КТ работодателят може да прекрати едностранно трудовото правоотношение при навършване на 65-годишна възраст за професори, доценти и доктори на науките.

Спорният въпрос по делото е дали в случая следва да намери приложение общата норма на чл.328, ал.1, т.10 КТ или специалната норма на чл.8, ал.1 от ЗБАН, според която академиците и член-кореспондентите могат да работят на щатна длъжност до навършването на 70-годишна възраст, след което на тях се запазват условия за научна дейност и подготовка на научни кадри.

Отговор на този въпрос е даден в Решение № 1457/20.09.2002г. на ВКС по гр. д. № 717/2002 г., III г. о., като даденото в него разрешение се споделя и от настоящия съдебен състав. Нормата на чл.8, ал.1 ЗБАН, от която произтича правото на академиците и член-кореспондентите да работят на щатна длъжност до навършването на 70-годишна възраст, се прилага в пределите на страната независимо от мястото на работа - в системата на БАН (академичните звена), висшите училища (университетите), научните центрове, научните и творческите съюзи и т. н. Тази норма е установена в симетрия с възможността за избора им, който също не зависи от това дали лицето работи в системата на БАН или извън нея - чл.50 от Устава на БАН и чл.4, ал.1 от Правилника за избиране на академици (действителни членове) и член кореспонденти (дописни членове) на БАН. Носителите на тези научни звания, независимо от длъжностното им качество и място на работа, щом то е свързано с научна и творческа дейност, се ползват от възможностите, които законодателят им предоставя, включително и от тази да работят на щатна работа до по-висока възраст. Специалната норма на чл.8, ал.1 от ЗБАН изключва от приложното поле на чл.328, ал.1, т.10 КТ академиците и член – кореспондентите.

Ирелевантно за законността на процесното уволнение е дали ответникът е бил запознат с обстоятелството, че ищецът е член – кореспондент на БАН. Ответникът е бил длъжен да положи дължимата грижа и да узнае дали ищецът има научни звания и да съобрази това обстоятелство при прекратяването на трудовото му правоотношение.

Ето защо, уволнението на ищеца на основание чл.328, ал.1, т.10 КТ се явява незаконно. Прекратяването на трудовото му правоотношение на посоченото основание следва бъде признато за незаконно и отменено.

По изложените съображения, искът по чл.344, ал.1, т.1 КТ следва да се уважи като основателен.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ:

С оглед изхода на спора по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, и предвид безсрочния характер на трудовото правоотношение, конститутивният иск за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност – „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения при СУ „Св. Климент Охридски“ се явява основателен и съдът следва да възстанови ищеца на тази длъжност.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 КТ:

Предявеният осъдителен иск за заплащане на обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди за времето, през което е останал без работа поради незаконно уволнение, в размер на 10 440,12 лв. за периода от 01.10.2014г. до 01.04.2015г. е частично основателен. Съображенията за това са следните:

Атакуваното уволнение на ищеца е признато от съда за незаконно.

По делото се установи, че ищецът не е започвал работа по трудово правоотношение на друго място за периода след прекратяване на трудовото му правоотношение с ответника, считано от 01.10.2014г. (датата на прекратяване на трудовото правоотношение) до 02.02.2015г. (датата на приключване на съдебното дирене по делото).

Брутното трудово възнаграждение на ищеца за последен пълен отработен месец преди датата на уволнението му е 1840,02 лв. Среднодневното му трудово възнаграждение е 87,62 лв. (1840,02 лв./21 дни = 87,62 лв.). От претендираната сума за процесния период следва да се приспадне сумата от 100 лв., представляваща месечно възнаграждение, което ищецът получава по допълнителен трудов договор (100 лв./21 дни = 4,76 лв.).

Ето защо, искът по чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 КТ се явява основателен за сумата от 7042,94 лв. и за периода от 01.10.2014г. до 02.02.2015г. За разликата до пълния предявен размер от 10 440,12 лв. и за периода от 03.02.2015г. до 01.04.2015г. следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

Ищецът претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 674,90 лв., представляваща дължими разноски за адвокатско възнаграждение.

Съгласно чл.359 КТ във вр. с чл.83, ал.1, т.1 ГПК по искове, произтичащи от трудови правоотношения, работникът е освободен от заплащането на такси и разноски в производството по трудови дела.

Предмет на делото е трудов спор, по който ответник е СУ. Съдебно предявеното право има характер на частно държавно вземане (чл. 162, ал. 4 ДОПК).

Ето защо, на основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС дължимата държавна такса по отношение на уважената част от предявените искове, а именно - сумата в размер на 439,79 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл.344, ал.1, т.1 КТ уволнението на Емил Иванов Хорозов, ЕГН: 4909276540, с адрес: гр. София, ж. к. Люлин, бл.222, вх. Ж, ет.5, ап.109, извършено със заповед N РД 22 – 4298/13.08.2014г., издадена от ректора на СУ „Св. Климент Охридски“, с което е прекратено трудовото му правоотношение, считано от 01.10.2014г., за длъжността „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения при СУ „Св. Климент Охридски“, на основание чл.328, ал.1, т.10 КТ – навършване на 65 – годишна възраст.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ Емил Иванов Хорозов, ЕГН: 4909276540, с адрес: гр. София, ж. к. Люлин, бл.222, вх. Ж, ет.5, ап.109, на заеманата до уволнението му длъжност – „професор“ във Факултета по математика и информатика, катедра Диференциални уравнения при СУ „Св. Климент Охридски“.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св. Климент Охридски“, БУЛСТАТ: 000670680 Ю, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Освободител N 15, представляван от ректора проф. д – р Иван Илчев, да заплати на Емил Иванов Хорозов, ЕГН: 4909276540, с адрес: гр. София, ж. к. Люлин, бл.222, вх. Ж, ет.5, ап.109, на основание чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 КТ сумата в размер на 7042,94 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение за периода от 01.10.2014г. до 02.02.2015г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 10 440,12 лв. и за периода от 03.02.2015г. до 01.04.2015г.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св. Климент Охридски“, БУЛСТАТ: 000670680 Ю, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Освободител N

15, представляван от ректора проф. д – р Иван Илчев, да заплати на Емил Иванов Хорозов, ЕГН: 4909276540, с адрес: гр. София, ж. к. Люлин, бл.222, вх. Ж, ет.5, ап.109, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата в размер на 674,90 лв., представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св. Климент Охридски“, БУЛСТАТ: 000670680 Ю, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Освободител N 15, представляван от ректора проф. д – р Иван Илчев, да заплати на основание чл.78, ал.6 ГПК по сметка на СРС сумата в размер на 439,79 лв., представляваща дължима държавна такса.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок, считано от датата на обявяването му – 16.02.2015г.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: